

13

Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν δύο εὐγενῶν Φραγκίσκου Γραδενίγου καὶ Τίτου Βενιέρη καὶ τῆς ἀπολογίας τοῦ τέως δουκὸς Κρήτης Μαρίνου Μοροζίνη καθὼς καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐγγράφων, προέκρινεν ὅτι ὁ Μαρίνος Μοροζίνης εἶναι ἀθῶος, ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας καὶ πιστὸς εἰς τὴν πολιτείαν. Εἰς δὲ τὰ διαπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁμολογοῦσιν οἱ δύο εὐγενεῖς, προέβη ἄνευ δόλου καὶ κακῆς προαιρέσεως, διὰ τοῦτο νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς εὐγενεῖς τὰ δημευθέντα τιμάρια, οὗτοι δὲ νὰ παραμείνωσιν ἐν Βενετία εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερουσίας, ἣτις θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν εἰς Κρήτην. 1356, Ἰανουαρίου 19.

F^o 54^r Millesimo trecentesimo LV, die XVIII Januarij.

Capta. Quia sapientes intellectis hijs que dicere uoluit ser Marinus Mauroceno olim ducha Crete et que dicere uoluerunt ambaxatores pheudatorum Crete et illi duo nobiles qui uocati fuerunt huc scilicet ser Franciscus Gradonico et ser Titus Uenerio et examinatis omnibus scripturis et alijs que circa hec examinanda fuerunt, dicunt quod inuenerunt dictum ser Marinum innocentem et purum ab omni suspectu et fidelissimum ad honorem dominij et similiter inuenerunt uniuersitatem pheudatorum, et quod illud quod fecisse dicuntur dicti duo nobiles, non processit a praua uel maculata intentione et quod pro omni causa boni habito respectu omnem partem uideretur eis quod pheuda sua restituantur eis, et quod persone eorum remaneant et sient Venecijs ad beneplacitum huius consilij, ita quod non possint recedere sine licencia dicti consilij congregatui in LX uel inde supra; uadit pars cum consilium eorum uideatur salubre et bonum et respicere satis honorem et statum dominacionis nostre et cuiusque persone; quod fiat in predictis secundum quod consulunt dicti sapientes. Et si consilium etc.

De non 21—non sinceri 5—de parte 65.

14

F^o 58^r Εἰς τὸν Ἀλέξιον Κορνάρων δυνάστην Καρπάθου ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγῃ ἐκ Κρήτης σίτου σταρὰ 500 ἐτησίως μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τῆς Βενετίας καὶ τοῦτο ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως, ἣτις προῆλθεν ἐκ τῆς δηώσεως τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν διέπραξαν οἱ Τοῦρκοι. 1356, Φεβρουαρίου 9.

15

F^o 58° Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπογραφῇ ἡ ἔνωσις κατὰ τῶν Τούρκων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης νὰ διορισθῇ λεγάτος εἰς Ρωμανίαν. Πρὸς τοῦτο νὰ γραφῶσι γράμματα πρὸς τὸν Πάπαν καὶ τοὺς Καρδινάλιους, τὰ ὁποῖα νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τὸν πληρεξούσιον τῆς πολιτείας ἐν Ρώμῃ Ναπολέοντα, ὅστις θέλει παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὴν Παπικὴν Αὐλὴν, ἐν ἣ περιπτώσει βεβαιωθῇ ὅτι αὕτη εἶναι διατεθειμένη διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐνώσεως. 1356, Φεβρουαρίου 15.

16

Ἐπὶ αἰτήσεως Νικολάου Βενιέρη λεγομένου Κατακαλοῦ, κατοίκου Χάνδακος.

F^o 60° Ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος τοῦ ποτὲ Ἀνδρέου Κιτζόλη ἐκ Χάνδακος ἐζήτησε παρὰ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν

συμβούλων Κρήτης καὶ τοῦ Νικολάου Κονταρίνη ἄλλοτε ρέκτορος Ρεθύμνου νὰ ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν προῖκά της ἐκ τῶν κτημάτων τοῦ ποτὲ συζύγου της, ὅστις σύζυγός της Ἀνδρέας Κιτζόλης κατεῖχε μόνον μίαν σερβενταρίαν. Ὁ ἐν λόγῳ ρέκτωρ Νικόλαος Κονταρίνης προεκήρυξε κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Βενετῶν τὴν πώλησιν τῆς σερβενταρίας ταύτης πρὸς πληρωμὴν τῆς προικὸς τῆς Αἰκατερίνης. Ἀγοραστής τῆς σερβενταρίας ὑπῆρξεν ὁ Νικολέτος Βενιέρης, μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τοῦ Ἀνδρέου Κιτζόλη. Οὕτω αὕτη μετεγράφη ἐπ' ὀνόματί του εἰς τὰ τιμαριωτικά κατάστιχα κατὰ διαταγὴν τοῦ ρέκτορος Νικολάου Κονταρίνη. Καθ' ὃν ὁμως χρόνον ἀπουσίαζεν ὁ Νικόλαος Βενιέρης ὑπηρετῶν τὴν Βενετίαν εἰς τὰ κάτεργα Ρωμανίας καὶ Χίου, ἐδικάσθη ὑπὸ τοῦ τότε ρέκτορος Ρεθύμνου Παύλου Κουερίνη, ἂν καὶ ἀπὼν, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κατοχὴν καὶ νὰ ἀπολέσῃ ἑνδεκα δουλοπαροίκους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη ἐπὶ τετραετίαν. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀπουσίαν του προέτεινε μάρτυρας τοὺς εὐγενεῖς Μάρκον Κορνάρων, Ἰωάννην Δελφῖνον καὶ Ἑρρίκον Δαμολίνον. Πρὸς διαφώτισιν δὲ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁ Βενιέρης προέτεινε τὸν Πέτρον Καραβέλλαν ἄλλοτε ρέκτορα Ρεθύμνου, ἵνα δικαιωθῇ, πτωχὸς τυγχάνων καὶ μὴ ἔχων ἄλλην ἐλπίδα πλὴν τῆς Δουκικῆς εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ κυριότης τῆς σερβενταρίας. 1356, Μαρτίου 1^η.

17

F^o 63to Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀνδρέαν Κορνάρων τοῦ ποτὲ Ἰωάννου, τοῦ μεγάλου οἴκου, ἐκ Χάνδακος νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν δημητριακῶν του, τοὺς ὁποίους παράγει ἐν Ἱεραπέτρῳ καὶ Σητεῖᾳ, καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς Χάνδακα μέχρι δύο χιλιάδων σταρὰ σίτου καὶ χιλίων βρώμης ἀξίας τοῦ μὲν σίτου ὑπερπύρου ἑνὸς ἀνὰ τέσσαρα μοντζούρια, τῆς δὲ βρώμης ὀκτὼ καὶ πλέον, πρὸς χρῆσιν τῶν ἵππων, τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ τιμαρίου του. 1356, Μαρτίου 15.

18

Περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Χάνδακος καταστραφέντος ἐκ τῶν τρικυμιῶν τοῦ χειμῶνος.

Καθορίζεται πρὸς τοῦτο εἰδικὴ φορολογία καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιβληθέντες δασμοὶ ἦτοι:

- 1^{ον} Τὸ πρότερον ὑπὸ τῶν ξένων καταβαλλόμενον 2 % ὡς φόρος ἐμπορίου ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων περιορισθὲν δὲ εἰς 1 % ἐπανέρχεται εἰς 2 %.
- 2^{ον} Βενετοὶ καὶ Κρήτες θὰ καταβάλλωσιν 1 % φόρον ἐμπορίου ἐπὶ πάντων τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐξαγομένων ἐκ Κρήτης δι' οἵανδήποτε χώραν.
- 3^{ον} Ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τοῦ μεταφερομένου εἰς Χάνδακα φορολογία γροσίων δύο κατὰ μέτρον.
- 4^{ον} Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ οἴνου λειανικῆς πωλήσεως ἐν Κρήτῃ 10 % ἀντὶ τῶν 20 % ἐν καιρῷ πολέμου.
- 5^{ον} Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ Κρήτης οἴνου δι' οἵανδήποτε χώραν πλὴν τῆς Βενετίας γρόσια δύο κατὰ βιγόντζιον, ἀντὶ τῶν τεσσάρων ἐν καιρῷ πολέμου.
- 6^{ον} Ἐπὶ τοῦ οἴνου Μονεμβασίας τοῦ ἐξαγομένου ἐκ Κρήτης, δι' οἵανδήποτε χώραν πλὴν τῆς Βενετίας γρόσια τρία δι' ἑκάστον βιγόντζιον, ἀντὶ τῶν ἑξ ἐν καιρῷ πολέμου.
- 7^{ον} Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου τυροῦ, δι' οἵανδήποτε χώραν, πλὴν τῆς Βενετίας, ὑπέρπυρον ἐν δι' ἐκάστην χιλιάδα, ἀντὶ τῶν δύο ἐν καιρῷ πολέμου.
- 8^{ον} Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ Κρήτης σιδήρου δι' οἵανδήποτε χώραν, πλὴν τῆς Βενετίας, ὑπέρπυρον $\frac{1}{2}$ δι' ἐκάστην ἑκατοντάδα, ἀντὶ τῶν δύο ἐν καιρῷ πολέμου.
- 9^{ον} Ἐπὶ τοῦ σιδήρου τοῦ εἰσαγομένου ἐν Κρήτῃ ὑπέρπυρον ἐν ἀνὰ χιλιάδα, ἀντὶ τῶν δύο ἐν καιρῷ πολέμου.

